ప్రచురణయోగ్యమైనది

భారత అత్యున్నత న్యాయస్థానం

సివిలు అప్పీలు అధికారపరిధి

సివిలు అప్పీలు నెం. 6216/2012

సూపర్ డైమండ్ టూల్స్ మరియు ఇతరులు ...

అప్పీలుదారు(లు)

VERSUS

కె. మోహన్ రావు ... ప్రతివాది (లు)

తీర్పు

ఎస్. రవీంద్ర భట్, న్యాయమూర్తి.

1. మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను ప్రస్తుత అప్పీల్ ప్రశ్నిస్తోంది, ఇది ఆ కోర్టు యొక్క తెలివైన సింగిల్ జడ్జి ఫలితాలను కలవరపెడుతుంది. ఆర్బిట్రేషన్ అండ్ కన్సీలియేషన్ యాక్ట్ 1996 లోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం ప్రతివాది పిటిషన్ను సింగిల్ జడ్జి తిరస్కరించారు. డివిజన్ బెంచ్, సింగిల్ జడ్జి ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి కొత్త మధ్యవర్తిని నియమించింది.

2. 28.08.1997 న మద్రాసు హైకోర్టు సూచన మేరకు ఈ కేసులో అవార్డు ఇవ్వబడింది. భాగస్వామ్య ఖాతాలకు సంబంధించి పార్టీల మధ్య వివాదం ఉంది. మొదటి ప్రతివాది ఖాతాలను తారుమారు చేశాడని, అతను భారీ మొత్తంలో డబ్బును దారి మళ్లించాడని పిటిషనర్

యొక్క జీవించి ఉన్న భాగస్వామి ఆరోపించారు. వివాదాన్ని సామరస్యంగా పరిష్కరించుకోవాలనే ఆలోచనతో ఇరు పక్షాలు చర్చలు ప్రారంభించాయి. అయినా పరిష్కారం కాలేదు. ఫలితంగా, దీంతో చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద ప్రతివాది హైకోర్టును ఆశ్రయించింది.

3. ఏకైక మధ్యవర్తితో కూడిన మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ వాదనలు, సాక్ష్యాలను పరిశీలించి మొదటి ప్రతివాది ఆరోపించినట్లుగా దోషి అని తేల్చింది. ఆసక్తికరమైన విషయం ఏమిటంటే, అప్పీలుదారు దావాకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదు, బదులుగా మొదటి ప్రతివాది ఆదేశాల మేరకు ప్రారంభించిన మధ్యవర్తిత్వ విచారణ సమయంలో కౌంటర్ క్లెయిమ్ చేశాడు. మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్, తన నివేదిక ఆధారంగా మొదటి ప్రతివాది వాటాను మినహాయించి మొత్తం రూ.76,34,423.86/- మొత్తాన్ని సరిగ్గా లెక్కించాలని పేర్కొంది. ఆ మొత్తం రూ.53,87,664.40/-గా ఉంది.

4. 31.01.1994 నుంచి మధ్యవర్తిత్వం ప్రారంభమయ్యే తేదీ వరకు ఏడాదికి 18 శాతం వడ్డీ మరియు భవిష్యత్ వడ్డీని ఒకే రేటుకు చెల్లించాలని మధ్యవర్తి ఆదేశించారు. సెక్షన్ 34 కింద మొదటి ప్రతివాది దరఖాస్తును సింగిల్ జడ్జి తిరస్కరించారు. అందువల్ల ఆయన డివిజన్ బెంచ్ ను ఆశ్రయించగా, ప్రభుత్వ విధానానికి విరుద్ధంగా ఉన్నందున ఈ తీర్పును కొనసాగించలేమని తీర్పు వెలువరించింది. 21 ఏళ్ల పాటు లెక్కలు తీసుకోవడంలో మధ్యవర్తి అనుసరించిన పద్ధతి సరికాదని డివిజన్ బెంచ్ అభిప్రాయపడింది.

5. ఈ కోర్టు ఇరుపక్షాల తరఫు న్యాయవాది వాదనలు విన్నది. తటస్థ తనిఖీదారు నియామకానికి ఇరుపక్షాలు అంగీకరించాయని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఆర్.ఆనంద్ పద్మనాభన్ తెలిపారు. పార్టీలకు వారి స్వంత తనిఖీదారు కూడా సహాయం చేశారు మరియు ఏకాభిప్రాయం ఆధారంగా

ఖాతావైపు అనుసరించిన పద్ధతికి వచ్చారు. ఈ విషయాన్ని ట్రిబ్యునల్ నిష్పాక్షికంగా పరిగణనలోకి తీసుకుంది, ఇది మొదటి ప్రతివాది మొదటిది, ఓవర్ ఇన్వాయిసింగ్ మరియు రెండవది రహస్యంగా వ్యాపారం చేసినందుకు దోషిగా నిర్ధారించింది, ఇది భాగస్వామ్య సంస్థకు నష్టం కలిగించింది. ఈ పరిశోధన ఆధారంగా, తటస్థ తనిఖీదారు లెక్కల ఆధారంగా ఈ గణాంకాలను ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో మొదటి ప్రతివాది ఈ తీర్పు ప్రభుత్వ విధానానికి విరుద్ధమని వాదించడానికి వీల్లేదని వాదించారు.

6. 1963 నాటి పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ప్రకారం మోసం అన్నిటినీ బట్టబయలు చేస్తుందని, ఈ కేసులో కౌంటర్ క్లెయిమ్ లో మోసం జరిగిందని, మధ్యవర్తి కనుగొన్నందున, తీర్పులో తప్పును కనుగొనలేమని న్యాయవాది కోరారు. అందువలన, ప్రభుత్వ విధానానికి విరుద్ధంగా ఉన్న చట్టం యొక్క లోపం లేదు.

7. మొదటి ప్రతివాది తరఫున వాదించిన ప్రముఖ న్యాయవాది శ్రీ జోస్, వాస్తవానికి పిటిషనర్ సూచనలు కోరలేదని ఎత్తిచూపారు; బదులుగా, మొదటి ప్రతివాది ఆ దావా వేశాడు. మరీ ముఖ్యంగా, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలలో, అప్పీలుదారుకు ఆరోపించిన ఓవర్-ఇన్వాయిసింగ్ మరియు ఇతర అవకతవకల గురించి అవగాహన ఉందని కోరారు, దీని ఫలితంగా 1993 సంవత్సరంలో భాగస్వామ్య సంస్థ నుండి మొదటి ప్రతివాదిని తొలగించబడ్డాడు.

8. అతను ఇరుపక్షాల మధ్య జరిగిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలపై ఆధారపడి 1994 ఫిబ్రవరి రెండో వారంలో సయోధ్యకు ఒత్తిడి చేశారని వాదించారు. అందువల్ల, 1997 లో సూచన చేసినప్పుడు మరియు క్లెయిమ్ చేసినప్పుడు, అప్పీలుదారు 1997 డిసెంబరులో కౌంటర్ క్లెయిమ్కు

ప్రాధాన్యత ఇచ్చాడు. అందువల్ల సెక్షన్ 17 లో అంతర్లీనంగా ఉన్న సూత్రాన్ని వర్తింపజేసినప్పటికీ క్లెయిమ్ కాలపరిమితితో కూడుకున్నదని వాదించారు.

9. 21 ఏళ్ల పాటు ఖాతాల పనితీరు ఆధారంగా అప్పులను వర్గీకరించాలని ఈ తీర్పును వెలువరించింది. పిటిషనర్ కౌంటర్ దాఖలు చేసిన 4 అంశాలకు అనుగుణంగా మధ్యవర్తిని నియమించినట్లు డివిజన్ బెంచ్ గుర్తించింది. కౌంటర్ క్లెయిమ్ లోని అంశాల ప్రకారం, మొదటి ప్రతివాది 1993 డిసెంబర్ లో భాగస్వామిగా పనిచేయడం మానేశాడని రికార్డు చూపిస్తుంది. 1994 జనవరి ప్రారంభంలో విడిపోవడం జరిగినట్లు కనిపించినప్పటికీ, ఆ సమయం మరియు 1997 డిసెంబరు మధ్య పిటిషనర్ తన వాదనను సానుకూలంగా అమలు చేయడానికి ఎటువంటి ప్రయత్నం చేయలేదు. అంతేకాక, కౌంటర్ క్లెయిమ్ లోని వాదనలు కూడా మోసం ఆరోపణలకు సంబంధించి నిర్దిష్టమైనవి లేవు. కౌంటర్ క్లెయిమ్ అంతిమంగా విజయవంతమవడానికి కారణం ఒకవైపు అతిగా పెట్టుబడులు పెట్టడం, వజ్రాలు వంటి ముడి పదార్థాలను ప్రతివాది భార్య వ్యాపారంలోకి మళ్లించడం, ఫలితంగా భాగస్వామ్య సంస్థ లాభాలు దెబ్బతిన్నాయి.

10. పిటిషనర్ సంస్థను విడిచిపెట్టిన 6 నెలల్లోనే మొదటి ప్రతివాది ఒక సంస్థను ఏర్పాటు చేశాడని మాత్రమే కౌంటర్ దావాలో ఆరోపణలు ఉన్నాయి. పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 17 చర్య యొక్క కారణం నుండి పరిమితి కాలం ప్రారంభమవుతుందనే నియమానికి మినహాయింపు. ఏదేమైనా, సెక్షన్ 17 కింద పరిగణించబడిన షరతు - మోసం వంటివి ఉంటే, అప్పుడు మోసం రుజువుకు లోబడి (నిర్దిష్ట ఆధారాల ఆధారంగా) పరిమితిని చూడటం ప్రారంభించిన తేదీ పిటిషనర్ యొక్క జ్ఞాన తేదీ. శ్రీ వల్లభ్ గ్లాస్ వర్క్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు

కమిషనర్ ఆఫ్ సేల్స్ టాక్స్, యుపి వర్సెస్ ఔరియా ఛాంబర్స్ ఆఫ్ కామర్స్, అలహాబాద్ వంటివి, తన గత నిర్ణయాలలో ఈ కోర్టు అనుసరించిన సూత్రాన్ని స్థిరంగా ఉంది, మోసం గురించి తెలిసిన తేదీ - లేదా అటువంటి దుర్వినియోగం - పరిమితికి ప్రారంభ బిందువు. ఇంకా ఆర్.రాధా బాయి మరియు ఇతరులు vs. వి. పి. అశోక్ కుమార్ మరియు ఇతరులు లో కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది. ఆ పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 17:

> "పరిమితి కాలాన్ని పొడిగించదు లేదా ఉల్లంఘించదు. ఇది పరిమితి వ్యవధిని మాత్రమే వాయిదా వేస్తుంది లేదా వాయిదా వేస్తుంది. "పరిమితి కాలం అమలు చేయరాదు" అనే పదబంధం నుండి ఇది స్పష్టమవుతుంది.

11. అప్పీలుదారుడు (దాని మనుగడలో ఉన్న భాగస్వామి ద్వారా) మోసం గురించి తెలిసిన తేదీ నుండి 3 సంవత్సరాలకు మించి తన వాదనను వినిపించాడనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని, అప్పీలులో ఉన్నప్పటికీ, తీర్పును పక్కన పెట్టేంత వరకు, ఈ తీర్పు చట్ట తప్పిదం కాదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

12. పై కారణాల వల్ల అప్పీలు విఫలమై తదనుగుణంగా కొట్టివేయబడుతుంది. పెండింగ్ లో ఉన్న దరఖాస్తు (లు) ఏవైనా ఉంటే, వాటిని పరిష్కరిస్తారు.

(ఎస్. రవీంద్ర భట్, న్యాయమూర్తి)

(దీపాంకర్ దత్తా, న్యాయమూర్తి)

న్యూఢిల్లీ;

మార్చి 02, 2023